

визначення розміру операційного ризику на підставі актуалізованої річної фінансової звітності за 2021-2023 роки;

- оновлення та подання банками до Національного банку планів відновлення діяльності – до 1 жовтня 2024 року[1].

Крім цього, вказали в НБУ, банкам потрібно взяти до уваги чинні вимоги, якими, зокрема, передбачено поетапні графіки щодо:

- вирахування з 29 грудня 2023 року непрофільних активів з капіталу в розмірі 100% (наразі вираховується лише 75% розрахункового розміру);

- включення з 01 січня 2024 року коштів на коррахунках в інших банках у розмірі не більше 60% до високоякісних ліквідних активів під час розрахунку LCR (наразі – не більше 80%);

- запровадження процесу оцінки достатності внутрішнього капіталу (ІСААР), а саме:

- до 01 січня 2024 року банки мають розробити внутрішні документи щодо процесу ІСААР;

- до 31 травня 2024 року банкам потрібно надати звіти про процес ІСААР у тестовому режимі [1].

За оцінками Національного банку, ураховуючи попередні результати оцінки стійкості банків і поточний стан системи, наявний запас капіталу більшості банків є достатнім для комфортного виконання перелічених вимог, попри очікуване запровадження тимчасового додаткового податку на прибутки банків. До виконання банками зазначених вимог обмеження на розподіл прибутків зберігатимуться.

Література

1. Національний банк підсумував перший етап оцінки стійкості банківської системи в умовах воєнного часу та нагадав про регуляторні вимоги до банків [Електронний ресурс] Режим доступу : URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/natsionalniy-bank-otsiniv-pidsumki-pershogo-etapu-otsinki-stiykosti-bankivskoyi-sistemi-v-umovah-voyennogo-chasu-ta-nagadav-pro-regulyatorni-vimogi-do-bankiv>

УДК 332.012.324

Кадиров Е. Е., аспірант,
Київського національного університету технологій та дизайну
Швецов В. А., аспірант,
Київського національного університету технологій та дизайну

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Сутність категорії «державне регулювання» полягає в тому, що держава втручається в економічну, соціальну та інші сфери життя

суспільства з метою забезпечення ефективного функціонування економіки, забезпечення соціальної справедливості, захисту прав та інтересів громадян, збереження природних ресурсів, підтримки і забезпечення стабільності суспільства.

Державне регулювання передбачає встановлення правил, норм, законів, вказівок і програм, які визначають методи та механізми державного впливу на ринкову економіку та суспільні процеси. До них можемо віднести такі аспекти, як податкова політика, грошово-кредитна політика, податкове регулювання, торговельні обмеження, соціальні програми, регулювання цін, контроль над землею, захист навколишнього середовища тощо.

Далі розглянемо сутність категорії «державне регулювання малого підприємництва», яка полягає у втручанні держави в економічну сферу з метою сприяння розвитку та підтримки малого підприємництва. Не менш важливим є той факт, що державне регулювання малого бізнесу може включати такі заходи, як надання фінансової підтримки, зменшення податкового тягаря, спрощення процедур реєстрації та ліцензування, надання консультацій і допомоги з питань управління та маркетингу. Держава також може встановлювати спеціальні програми та стимули для власників малого бізнесу, які сприяють їх розвитку та конкурентоспроможності.

Пропонуємо формалізувати у вигляді схеми вищезазначене (рис. 1)

Рисунок 1. Система державного регулювання

Аналізуючи схему (рис. 1) зупинимось на елементах системи державного регулювання. Перш за все суб'єкти державного регулювання поділяються на три сектори, які мають певні функціональні навантаження. Перша група це носії державного регулювання, якими є різні соціальні групи, що мають власні потреби та інтереси. Другою групою є представники спілок, політичних партій та об'єднань за певними критеріями. До останньої відноситься найвпливовіша ланка, а саме органи державної влади, на які покладено обов'язки щодо виконання зобов'язань та встановлення регулятивних факторів. Виходячи з цього, цілями державного регулювання є встановлення регуляторної політики, щоб стимулювати економічне зростання, збалансовану конкуренцію, привабливі умови для інвестицій та стабільність економіки. Зазначимо, що державне регулювання може бути спрямоване на захист прав споживачів, забезпечення якості товарів і послуг, запобігання шахрайству та недобросовісній конкуренції, а також може включати політики щодо екологічної безпеки, раціонального використання природних ресурсів, зменшення забруднення та збереження біорізноманіття.

Кожна сфера господарської діяльності потребує окремого підходу тому наступним елементом дослідження системи державного регулювання є його методи. Методи державного регулювання класифікують за двома ознаками: за формами впливу та засобами впливу. За формами впливу методи поділяються на дві групи: методи прямого та непрямого впливу. Залежно від засобів впливу розрізняються правові, адміністративні, економічні та політичні методи.

У розрізі тематики даного дослідження пропонуємо визначити місце державного регулювання малого підприємництва у загальній системі державного регулювання. Згідно схеми (рис. 1) державне регулювання малого підприємництва є однією з цілей державного регулювання, яка націлена на підвищення конкурентоспроможності підприємницького сектору економіки.

УДК 336.663+658.153

Заєць Р. В., Віжуткін А. Г. аспіранти,
Київського національного університету
технологій та дизайну

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ

Моделювання прогнозування оборотних активів є необхідною умовою попередження банкрутства суб'єктів підприємницької діяльності в умовах кризи, зростання невизначеності та турбулентних змін у зовнішньому середовищі, які на цей час присутні в національній економіці України. Активізація глобалізації економіки, міждержавне переміщення трудових